

Което се сполучваше прѣди, то ще се сполучи и сега. Азъ ще се справя; надѣвайте се на мене.

— Азъ знамъ че ти си способенъ за такива хигри-ни; но помни че тукъ ти ще имашъ *работа* *не съ покой-никъ*; съ ракия нѣма никого да измамишъ; царскійтъ *за-битинъ* парската пара нѣма да вземе.

— Голѣма грижа, какви пари той зема и какви не: Намъ не е нуженъ неговий пай. Небой се, и безъ него ще се расправимъ, ще задигнемъ всичко—знаемъ си ра-ботата. Денътъ и мѣстото сѫ указани, това за мене стига. Азъ си имамъ хората въ Ичара, въ Кипилово и въ Стара Рѣка; а ти, брате дервишино, позволи ми да зема отъ Чамъ-Дере твоите хѣшлаци, и всичко ще тръгнѣ като по-масло. Тебе самийтъ не викамъ, за да можешъ ти съ чиста съвестъ да се зачѣлнешъ на мюфтията, че ти не си се допиралъ съ ржката си до тъзи работа. Всичкитъ ще надѣля като братя, никого нѣма да онеправдая, да изма-мя—акто Богъ е заповѣдалъ. И на твоята Гапка ще има бакшишъ. Съгласенъ ли си?

— Добрѣ, добрѣ; съ тебе ще дѣйдатъ отъ Чамъ-Дере мойтъ Вейсъ, мойтъ Карабела, и всичкитъ мои гла-ворѣзи. Благодарение на Бога и на мюфтията! Тѣ сѫ пуснати, свободни и всѣкога сѫ готови. Да благослови Аллахъ нашийтъ старъ мюфтия! Казацитетъ и драгунитетъ у-насъ ги вече нѣма. Ферикъ-паша отиде съ тъзи гяурска войска въ Едрене. Останаха само женепенитѣ, и тѣ съ свои-тѣ жени маймуни скоро ще повлѣкѫтъ слѣдъ табора. Гу-лай сега на-широко, настана нашего врѣме. При все това, като човѣкъ патилъ, съвѣтвамъ ония, които ще оти-датъ да получватъ едренската плѣчка да не правятъ ловъ наблизо: казацитетъ и драгунитетъ не се разиятъ съ нашата конница; дадоха ми тѣ да ги разбера. Щѣ кажа истина-та, по Бога, че по-добри отъ тѣхъ юнаци нѣма да на-мѣришъ между хайдутите и киседжите. Работата трѣбва да се свърши вѣкждѣ къмъ Ергени, въ черкеските мѣста. Вѣйводата знае мѣстността; самъ да отида мене не ми се иска, а съ него заедно ще отида, както не веднѣжъ сме гуляли прѣди, когато азъ бѣхъ хайдутинъ. Въ ваше-